

Destinul ți-l făurești singur

Lilia MELNIC,
bibliotecar principal , Serviciul Literatură în Limbi Străine

Chacun est artisan de sa propre fortune.
Mathurin Regnier

Este adevărat că destinul ți-l făurești singur. Dar foarte mult depinde dacă ai în preajmă oameni care sunt gata întotdeauna să te susțină, să-ți împărtășească cu dăruire ex-periența bogată. În frumoșii ani ai studenției, am fost și eu cititorul Bibliotecii Institutului Pedagogic de Stat *Alecu Russo* din Bălți. Frecventam, evident mult mai des, sala de lectură nr. 2, unde consultam literatura de specialitate la pedagogie și psihologie. Aici, am cunoscut-o pe regretata bibliotecară Lari-sa Preadko – o persoană frumoasă la chip și la suflet. Îmi producea o plăcere deosebită să discut cu domnia sa subiecte diferite, să-i destăinui trăirile, necazurile, bucuriile. Nici nu bănuiam atunci că anume Larisa Preadko, care mi-a devenit un bun prieten, mă va determina să îmbrățișez profesia de bibliotecar și să activez ani în șir la aceas-tă bibliotecă – lume fascinantă a cărților.

Printre primii mei îndrumători pe care am avut norocul, atunci în 1983, să-i cunosc se numără și doamna Larisa Roșca – o fire foarte energică, exigentă față de sine și de colegi, dar și cu un suflet extrem de sensibil. Ulterior, dumneaei mi-a devenit un șef exemplar. Lucrăm împreună de 10 ani în Serviciul Literatură în Limbi Străine, dar nu încetez s-o admir și ca pe un conducător și ca pe un om, în general. Mereu m-a frapat capacitatea dum-neaei fenomenală de a memoriza cărțile după co-te, titluri, autori, conținut. Fiind stăpână pe materie și pe cuvântul odată rostit, cititorii, dar și colegii, o

respectă mult și apelează de fiecare dată la aju-torul ei.

Deși venisem la împrumut cu o oarecare expe-riență de lucru, am trecut prin multe încercări. Or, nu e deloc simplu să te pomenesti față în față cu un fond atât de bogat și divers, alcătuit din do-cumente în 42 de limbi străine, cu un cititor in-teligent cu cerințe mari. Cărțile de pe rafturi mă „priveau” tăcute și reci. Beneficiarii veneau cu fel de fel de solicitări – toate legate de limba, literatura și civilizația pe care o studiau.

În această perioadă incertă, specifică, într-un fel, începutului oricărei activități noi, colegele mele, doamnele Larisa Roșca și Liuba Pohila, au fost ce-le, care, în repetate rînduri, mi-au întins o mînă de ajutor. Cataloagele, fișierele mi-au fost și ele ca un colac de salvare, ca o busolă în căutarea mate-riului necesar în marea de documente și cărți. Pentru a putea satisface doleanțele cititorilor, a tre-buit să răsfoiesc zilnic zeci de cărți. Participînd la seminare, conferințe, valorificînd practica de fie-care zi, am reușit să cunosc în detalii misterele profesiei de bibliotecar.

O nouă etapă în activitatea noastră a început odată cu implementarea tehnicii de calcul, a Inter-netului. Atunci, s-a desfășurat un proces foarte im-portant, care mai continuă și astăzi: de înregistrare pe suport electronic a cărților, făcîndu-le și mai accesibile pentru cititori. A fost, cred, cea mai spectaculoasă acțiune de modernizare a bibliotecii.

Viața te vrea mereu școlar: de aceea îți impune numeroase examene. Un examen pentru noi a fost și procesul de învățare a calculatorului. Precum un elev învață a scrie și a citi, așa și noi, pas cu pas, am ajuns să efectuăm deservirea automatizată a beneficiarilor. Acum, dispunem de posibilități largi de căutare a informației. Însă, cataloagele, fișierele, bibliografiile și alte forme tradiționale de acumulare și difuzare a informației, rămân, în continuare, instrumentele necesare de lucru.

Un lucru de primă necesitate pentru un bibliotecar ce activează într-un Serviciu de Literatură în Limbi Străine este cunoașterea limbilor străine. Extrem de util a fost, în acest sens, cursul de limbă engleză, organizat în anul 2000, de către direcția bibliotecii, cu susținerea Fundației SOROS. Profesoara Liuba Tomailî ne-a ajutat, cu multă răbdare, talent și tact, să descoperim frumusețea acestei limbi, să ne exprimăm corect, ca mai târziu s-o putem utiliza în activitatea profesională.

Între timp, rafturile cu cărți nu-mi mai păreau atât de străine. Cititorii nu mai erau atât de nerăbdători și grăbiți. I-am îndrăgit pentru zîmbetul cu care intrau și intră la noi, pentru punctualitate și

responsabilitatea față de cărțile ce le primesc, pentru că sînt, în marea lor majoritate, tineri, veseli, neobosiți și însetați de carte.

Activitatea de informare a beneficiarilor nu se limitează doar la îndeplinirea cerințelor zilnice. Organizăm cu regularitate expoziții de carte. Alegem pentru aceste expoziții cărți, reviste, citate, imagini, portrete ale autorilor omagiați. Ocupațiile respective au ceva fermecător în ele, ne îndeamnă la căutare, la cercetare, la studiu.

Serviciul nostru, ca de altfel, și alte secții ale bibliotecii, este aidoma unui fluviu, permanent în mișcare, cu fluxurile și refluxurile sale caracteristice, în perpetuă înnoire.

Toate anotimpurile se oglindesc în limpezimea apelor lui curgătoare: toamna – fluxul de studenți care vin să-și ia baloturile de cărți pentru întregul semestru, iarna – febra pregătirii pentru sesiunea de examene ...

Nu poate fi pustiu un loc atît de bogat în cărți, căci unde dacă nu aici cititorii pot găsi răspuns la întrebările ce-i frămîntă, pot deschide porțile spre o lume nouă, plină de emoții și trăiri ale spiritului lor înaripat și avîntat spre cunoaștere.